

אפשר להשתמש במים אלה לשטיפת משטחי ההאבסה, כפי שזה נהוג בכמה חוות בארה"ב בהצלחה רבה מאוד, אלא שהרפת צריכה להיות מתוכננת לכך.

ויאמר עוד בסוף, שככל שאנו גשנה ונתרחק מן המקובל בקליפורניה בנושא זה, יש לשער שגם טיב ויעילות הרחיצה ירדו ויפתחו בהתאם. אף אם כיום קשה למצוא אצלנו את כל האבזורים הדרושים (בעיקר ממטירים כנ"ל), יש לדאוג לפחות שרשת הצינורות בחצר ההמתנה תונח בהתאם, ובכך העת יימצאו גם הממטירים הא"י דיאליים, ואפשר יהיה להחליף את הארעיים בהם. אנו מטפלים במציאת מכסים מתאימים לממטירי רים בחצר ההמתנה. כשיהיה מידע מספק בידינו נפרסמו ב"משק הבקר והחלב".

מכל מקום, אין לוותר על החזקתן של הפרות במצב שיבטיח נקיון התמידי, ללא כל קשר עם ההמטרה בחצרות ההמתנה. המחלקות הטכניות, שסיכמו אתן בקשר לכל הפרטים הטכניים/מקצועיים, התחילו בתכנון בהתאם.

מרדכי מלען, ה.מ.ב.

מהדוגמאות הנ"ל מסתבר שלרחיצת עטין אחד זקוקים מדי פעם לפחות ל-80 ליטר מים. ישנם גם נתונים המראים על צורך ממוצע גבוה יותר, עד כדי 100 ליטרים לפרה בכל רחיצה. ההנחיות מעידות על עצמן שהן נומינליות בלבד, ויש להתאימן לכל חצר ועדר בתנאיהם. הכוונה — לצורת מבנה החצר ולא דווקא בקשר לכמות המים הדרושה. (אגב, לא הקפדתי בהמרת רגל למטר עד כדי הפסיקים).

נראה לנו, שאין כל טעם שנערוך ניסויים נוספים בנידון. אפשר ומוטב לנו לאמץ את ההנחיות הנ"ל במלואן, לזכות בתוצאות המתוכננות של רחיצת עטין בהמטרה.

ארשה לעצמי עוד להוסיף, שלא תהיה הצדקה לנהוג ברחיצת העטנים לפי שיטה זאת, אם אין אפשרות להפנות את מי-השטיפה לשימוש חוזר בתור מי-השקיה. בשום אופן אין להזרים את המים הללו, "אל הוואדי" או לרשות רבים אחרת. כמו-כן, אין להניח שרצוי להזרים כמות מים דלוחים כה גדולה אל בריכות החמצון הקיימות של המשק, בלי בדיקה מוקדמת כדי להיווכח שאמנם המים מתאימים לכך. במקרים מסוימים

הרגלי חליבה ודלקות עטין (מסטיטיס)

צליפים, כהמלצת היסוד של אחת לשבוע. 88% — לא השתמשו במטליות אינדיבידואליות לרחיצת העטנים.

● רק ב-19% נהגו בטבילת הפטמות אחרי החליבה, העשויה להקטין עד למחצית את הדבק קות העטנים במסטיטיס.

● חליבת יתר מופרות, הגורמת לפציעת הפטמות, נמצאה ב-47% של החוות.

בשביל להפחית עד למינימום את בעיות מסטיטיס, מדגיש המומחה ממינסוטה, צריך הבוקר לשים את הציוד החליבה בסדר טוב, להבטיח את תקינותו ולמלא בקביעות את נוהגי החליבה הטובים.

בעיות רציניות של מסטיטיס — הן תוצאה של שגיאות בשימוש בטכניקות של חליבה, שמ-קובלות בדרך כלל כעיקריות, אומר מומחה לגידול בקר מאוני' מינסוטה. בניתוח נתוני 162 חוות חלב היה קשר ברור בין מסטיטיס לליקויים בנהוגי החליבה. להלן — אשר הראה סיכומי של המחקר:

- רק באחת משלוש חוות בעיתיות פעלו במשאבות וואקואום בספיקה נאותה.
- ב-63% של החוות היו העמדות צרות מדי בשביל למנוע פציעת פטמות.
- רק 11% של החולבים השתמשו בספלי

הועתק מ-Farmer's Digest, אפריל 1973